

Lääkkeiden uudelleen pakkaaminen siten, että pakkaukset korvataan toisilla, on objektiivisesti arvioiden välttämätöntä yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä tarkoitetulla tavalla, jos ilman uudelleen pakkaamista tosiasiallisen pääsyn kyseisille markkinoille tai niiden merkittävälle osalle on katsottavan estyvän sen takia, että merkittävä osuus kuluttajista tuntee voimakasta vastahakoisuutta uudelleen merkittyjä tuotteita kohtaan.

(¹) EYVL C 34, 5.2.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

7 päivänä toukokuuta 2002

asiassa C-478/99, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ruotsin kuningaskunta (¹)

(Jäsenyysselvointteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivi 93/13/ETY – Kuluttajasopimusten kohtuuttomat ehdot – Velvollisuus sisällyttää kansalliseen lainsäädäntöön direktiivin 93/13/ETY liitteenä oleva luettelo sopimusehdoista, joita voidaan pitää kohtuuttomina)

(2002/C 144/05)

(Oikeudenkäyntikieli: ruotsi)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-478/99, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään L. Parpala ja P. Stancanelli) vastaan Ruotsin kuningaskunta (asiamiehinään L. Nordling ja A. Kruse), jota tukevat Tanskan kuningaskunta (asiamiehenään J. Molde), ja Suomen tasavalta (asiamiehinään T. Pynnä ja E. Bygglin), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Ruotsin kuningaskunta ei ole noudattanut kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5 päivänä huhtikuuta 1993 annetun neuvoston direktiivin 93/13/ETY (EYVL L 95, s. 29) mukaisia velvoitteita, koska se ei ole antanut niitä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä, joita kyseisen direktiivin 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettun liitteen saattaminen osaksi kansallista oikeusjärjestystä edellyttää, yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann (esittelevä tuomari) sekä tuomarit D. A. O. Edward ja M. Wathelet, julkisasiamies: L. A. Geelhoed, kirjaaja: johtava hallintovirkamies H. A. Rühl, on antanut 7.5.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

1) Kanne hylätään.

- 2) Euroopan yhteisöjen komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Tanskan kuningaskunta ja Suomen tasavalta vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EYVL C 63, 4.3.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kuudes jaosto)

18 päivänä huhtikuuta 2002

asiassa C-9/00 (korkeimman hallinto-oikeuden esittämä ennakkoratkaisupyyntö), Palin Granit Oy vastaan Vehmassalon kansanterveysystyön kuntayhtymän hallitus (¹)

(Jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentäminen – Direktiivit 75/442/ETY ja 91/156/ETY – Jätteen käsite – Jäännöstuote – Louhimo – Varastointi – Jätteiden käyttö – Vaarattomuus terveyden ja ympäristön kannalta – Hyödyntämismahdollisuus)

(2002/C 144/06)

(Oikeudenkäyntikieli: suomi)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-9/00, jonka korkein hallinto-oikeus on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa Palin Granit Oy ja Vehmassalon kansanterveysystyön kuntayhtymän hallitus, ennakkoratkaisun jätteistä 15 päivänä heinäkuuta 1975 annetun neuvoston direktiivin 75/442/ETY (EYVL L 194, s. 39), sellaisena kuin se on muutettuna 18.3.1991 annetulla neuvoston direktiivillä 91/156/ETY (EYVL L 78, s. 32), 1 artiklan a alakohdan tulkinnasta, yhteisöjen tuomioistuin (kuudes jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja F. Macken sekä tuomarit J.-P. Puissochet (esittelevä tuomari), R. Schintgen, V. Skouris ja J. N. Cunha Rodrigues, julkisasiamies: F. G. Jacobs, kirjaaja: R. Grass, on antanut 18.4.2002 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Tarvekiven louhinnassa syntyvän, mahdollista myöhempää käyttöä varten varastoidun ja toistaiseksi alueelle jäävän sivukiven haltija hävittää tai aikoo hävittää sivukiven, minkä vuoksi

sitä on pidettävä jätteistä 15 päivänä heinäkuuta 1975 annetussa neuvoston direktiivissä 75/442/ETY tarkoitettuna jätteenä.

- 2) Sivukiven varastointipaikka, sen koostumus, ja se, ettei siitä aiheudu todellista vaaraa ihmisten terveydelle ja ympäristölle, jos tämä oletetaan näytetyksi toteen, eivät ole tältä osin olennaisia perusteita sen ratkaisemiseksi, onko sivukivi luokiteltava jätteeksi.

(¹) EYVL C 102, 8.4.2000.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

25 päivänä huhtikuuta 2002

asiassa C-52/00, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Ranskan tasavalta (¹)

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen – Direktiivi 85/374/ETY – Tuotevastuu – Virheellinen täytäntöönpano)

(2002/C 144/07)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös; lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-52/00, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinnään M. Patakia ja B. Mongin) vastaan Ranskan tasavalta (asiamiehinnään aluksi K. Rispal-Bellanger ja R. Loosli-Surrans, ja sittemmin J.-F. Dobelle), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut tuotevastuuta koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 25 päivänä heinäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/374/ETY (EYVL L 210, s. 29) 9 artiklan, 3 artiklan 3 kohdan ja 7 artiklan mukaisia velvoitteitaan

– koska se on sisällyttänyt tuotevastuusta 19.5.1998 annetun lain nro 98-389 (JORF 21.5.1998, s. 7744) 3 §:ään vahingot, jotka ovat alle 500 euroa

– koska se on katsonut saman lain 8 §:ssä, että turvallisuudeltaan puutteellisen tuotteen jälleenmyyjä on vastuussa kaikissa tapauksissa ja samoin edellytyksin kuin valmistaja, ja

– koska se on säätänyt saman lain 13 §:ssä, että valmistajan on näytettävä ryhtyneensä toimenpiteisiin, jotka ovat soveliaita ehkäisemään turvallisuudeltaan puutteellisesta tuotteesta aiheutuvia seurauksia, voidakseen vedota kyseisen direktiivin 7 artiklan d ja e kohdassa säädettyihin vapautusperusteisiin,

yhteisöjen tuomioistuin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja P. Jann (esittelevä tuomari) sekä tuomarit S. von Bahr ja C. W. A. Timmermans, julkisasiamies: L. A. Geelhoed, kirjaaja: apulaiskirjaaja H. von Holstein, on antanut 25.4.2002 tuomion, jonka tuomiolauselman on seuraava:

1) Ranskan tasavalta ei ole noudattanut tuotevastuuta koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 25 päivänä heinäkuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/374/ETY 9 artiklan ensimmäisen kohdan b alakohdan, 3 artiklan 3 kohdan ja 7 artiklan mukaisia velvoitteitaan

– koska se on sisällyttänyt Ranskan code civilin 1386-2 §:ään vahingot, jotka ovat alle 500 euroa

– koska se on katsonut saman lain 1386-7 §:n ensimmäisessä momentissa, että turvallisuudeltaan puutteellisen tuotteen jälleenmyyjä on vastuussa kaikissa tapauksissa ja samoin edellytyksin kuin valmistaja, ja

– koska se on säätänyt saman lain 1386-12 §:n toisessa momentissa, että valmistajan on näytettävä ryhtyneensä toimenpiteisiin, jotka ovat soveliaita ehkäisemään turvallisuudeltaan puutteellisesta tuotteesta aiheutuvia seurauksia, voidakseen vedota kyseisen direktiivin 7 artiklan d ja e kohdassa säädettyihin vapautusperusteisiin.

2) Ranskan tasavalta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

(¹) EYVL C 163, 10.6.2000.